

Orime o soudcích, řešení otázky...
é, případně otázky, které stav profesioná-
l v právu považuje za rozhodující. Vyús-
šním těchto úvah je pak závěr prezentova-
ý ministerstvem spravedlnosti: „Chce-
ne v justici lidi, kteří mají cit pro sprave-
lnost a zároveň jej dovedou podložit lo-
gickým uvažováním a výbornou znalostí
práva a jeho zručnou aplikací.“

Vysněný ideál

Ministr popisuje věrně dlouhodobý
a vysněný ideál procházející snad všemi
profesemi, kdy politici svorně předkládají
veřejnosti, že na všechna místa je úplně
nejlepší nezávislý odborník s širokou pra-
xí, uznávaný odbornou i laickou veřejnos-
tí a ochotný se spokojit s tím, dělat to za-
darmo, nebo za předepsanou – i jednot-
nou – odměnu pro všechny. Zde narážíme
na klasický problém, kde takové superma-
ny sehnat, a to nejlépe v počtu desetitisíců
odborníků na jakoukoliv profesi. V přípa-
dě soudců konkrétně cca 3500 lidí.

”

Ona totiž není klíčová otázka, jaké tech-
nické a dovednostní kvality má mít sou-
dce, jak budou vybírání a obsazování na jed-
notlivé soudy, to je jen technická otázka
správy státu. Skutečně klíčová otázka je,
jaké soudce chceme. Josef Baxa na vystou-
pení před právníky pořádané Lidovými no-
vinami nadnesl tuto otázku jako klíčovou
a ona opravdu klíčová je. Jaký má být
soudce? Co je jeho základní povahovou
vlastností a co od něho veřejnost očekává?

Soudce v očích aktuálního prezidenta
republiky musí soudit tak, jak se líbí
jemu. Soudce v představách veřejnosti
a protikorupčních aktivistů musí být neo-
mezený tvrdák, který rozseká zlé korupč-
níky a pokud možno je oběsí na provaze.
Soudce v očích šéfa pěstírny marihuany

Kdybych měl vyjmenovat, co všechno
podle různých názorů musí soudce být, po-
píšu několik tiskových stran. Jenže to je je-
nom moje představa, jaký by soudce měl
být a jak o něm smýšlejí účastníci proce-
su. Rozhodně to však není představa, jaký
soudce má být a jakého soudce náš stát po-
třebuje.

Prozatím jsme se v úvahách o osobě
soudce dostali k profesionálnímu superma-
novi, jak jej vtipně, a evidentně nezamyšle-
ně, definoval ministr spravedlnosti. Co
kdybychom ale přestali snít o nereálných
superženách a supermužích, přestali za ja-
kýmkoliv výběrem soudců podle potřeb
konkrétních regionů či soudů vidět nepořá-
dek, klientelismus nebo podobné nesmys-
ly, co kdybychom pro začátek přijali pre-
misu vyslovenou v americkém právním
systému, že soudce musí být dobrý člověk
a není na škodu, když zná právo. Pak mů-
žeme začít vymýšlet všechny technické.
Shodněme se ale na tom základním?

DOPISY REDAKCI

Stoletím osvědčený recept

Ad LN 19. 6.: Zaorálek vytáhl proti bohatým

Na kampaň ČSSD se hodí prohlášení Jaroslava Haška, zaklada-
tele Strany mírného pokroku v mezích zákona, před více než
sto lety: „Co vám slibuje protikandidát, to vám slíbím taky!“
J. Řezníček, Praha

Dopisy jsou redakčně kráceny

Názory v této rubrice nemusejí vyjadřovat stanovisko redakce

DISKUSE

Jak si svého poslance správně vyzkoušet

MILOŠ KUŽVART

ministr životního
prostředí ČR 1998–2002

Novela stavebního zákona, kte-
rá se v těchto dnech do sně-
movny vrátila ze Senátu, je
pro občany České republiky nevhod-
ná. Argument zastánců novely, že je-
jí přijetím se urychlí povolování staveb,
není pravdivý.

Paní ministryně Karla Šlechtová při
svém vystoupení v parlamentu tvrdila,
že novela neznamená omezení práv

spolků na ochranu přírody. Evidentně
vycházela z chybných podkladů svých
úředníků. Kvůli chybám v úředním po-
stupu se správní řízení táhnou celá léta
a vinu všichni úředníci (nejen ti z mi-
nisterstva pro místní rozvoj) dávají
„ekoteroristům“ – rozumějte nám, ob-
čanům.

Soudním přezkoumáním ve své vět-
šině kvůli většinou administrativním
chybám úředníků jsou jako procesně
chybná rozhodnutí v územním či stavebním
řízení rušena. Právě zde dochází k průtahům,
nikoli kvůli tomu, že občané mají možnost se k tomu či
k onomu projektu vyjádřit.

Nám, občanům, je touto novelou ode-

bíráno právo vyjádřit se k tomu, co se
v našem okolí bude stavět. Toto právo
je zaručeno kromě jiného článkem 21
Listiny základních práv a svobod ČR.

Všichni víme, jak dlouho se jednání
soudů včetně soudu Ústavního táhne.
A právě v tom je problém – přijetím
novely, ať již ve verzi senátní (se spíše
technickými úpravami), či původní no-
vely sněmovny, budou správní řízení
prodlužována ještě více.

Právo „mluvit do věcí veřejných“ je ohrožené

Odejmutí tohoto práva „mluvit do věcí
veřejných“ – do ochrany životního pro-
středí nás, občanů – je jak v senátní

verzi, tak i ve verzi poslanecké. Přitom
občané nedělají nic jiného, než že svo-
je práva hájí.

Proto se občané svými peticemi či
osobními dopisy snaží přesvědčit záko-
nodárce, že odmítnutím jak senátní,
tak i poslanecké novely stavebního zá-
kona udělají nejlépe. Tím by zůstal za-
chován dnešní právní stav, který je
v souladu s Listinou základních práv
a svobod.

Pár měsíců před volbami do sněmov-
ny jde o test vztahu zákonodárců
k nám voličům, k našim občanským
právům. A důležitý signál pro občana
bude i to, zda při hlasování jednotlivé
kluby budou či nebudou od svých čle-

nů vyžadovat závazné hlasování.
A toto všechno voličům může usnad-
nit rozhodování, komu v nadcházejí-
cích volbách dát hlas. A nebude to na
základě billboardů či dáreků od kandi-
dujících politiků, vždyť balonků, růží
či koblih má přičetny volič už dost.

Uvědomme si, že ochrana životního
prostředí není ani ryze levicové, ani
pravicové téma. Je to průřezová, nad-
časová záležitost, týkající se budou-
cích generací. A v tom je možná ká-
men úrazu – ti, kteří se ještě nenarodi-
li, nemají ani možnost hlasovat.

Autor je předsedou Komise životního prostředí
Městské části Praha-Satalice